Р Е Ш Е Н И Е
№ 43941

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДС
ЧЛЕ

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8839** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Г. Ц. И., с ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния представител адв. В. Ч. от АК – В., срещу решение № 1971 / 04.06.2026 г. , постановено по АНД № 15399/ 2025 г. по описа на Софийския районен съд, 22 състав, с което е потвърдено наказателно постановление издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция”- СДВР, с което на Г. Ц. И. на основание чл.179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от Закона за движението по пътищата(ЗДвП) е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 35, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно, необосновано и постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и материалния закон. Според касатора, районният съд не е изяснил фактическата обстановка, не е обсъдил събраните по делото доказателства и не е представил мотиви защо и кои доказателства не се приемат и не им се дава вяра. Навежда, че въззивният съд не е изяснил какво означава радиусът на завиване на пътното превозно средство да е по-голям от радиуса на завоя и дали тази разпоредба е приложима в конкретния случай, както и не е изложил мотиви по приложената от него материалноправна норма, допуснатото нарушение на правилата за движение от водача на лекия автомобил, местоположението на

автомобила на жалбоподателя, броя и вида на пътните ленти в конкретния участък на [улица]. Допълва също, че не са обсъдени приложените електронни доказателства - снимков материал от мястото на инцидента, нито са обсъдени възраженията на жалбоподателя, изложени подробно в подадената от него жалба. Счита, че приложеният снимков материал и свидетелските показания сочат по недвусмислен начин, че не е извършил нарушение на правилата за движение, поради което е санкциониран неправилно. Противопоставя се на извода на СРС, че като водач на товарния автомобил е бил длъжен да пропусне движещия му се отдясно лек автомобил, с което е нарушил чл. 35, ал. 2 от ЗДвП. Вместо това представя подробни съображения, че водачът на лекия автомобил се е движел неправилно в бус-лентата в момента на изпреварване отдясно на управлявания от него автомобил. Моли решението на въззивния съд и оспореното наказателно постановление да бъдат отменени. В условията на евентуалност, моли за отмяната на обжалваното решение на СРС и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд. Претендира разноски.

Ответникът – началник сектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, в представено по делото писмено становище от 31.08.2026 г., чрез процесуалния си представител гл. юрк. С. М., оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана. Посочва, че въззивният съд обективно и пълно е изяснил всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като е спазил процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Като неоснователно определя и твърдението на касатора за допуснати процесуални нарушения. Твърди, че АУАН е редовно съставен, в пълно съответствие с изискванията и правилата по ЗАНН респ. последващото НП, е издадено при пълно и точно съответствие със законовата регламентация. Моли касационният състав да отхвърлите жалбата и да остави в сила наказателното постановление като правилно и законосъобразно чрез потвърждаване на атакуваното въззивно решение. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност по отношение на претендираните от жалбоподателя разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, като счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл. 218 във вр. с чл. 220 от АПК/.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, доводите на страните и посочените касационни основания в жалбата, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, прие за установено следното: касационната жалба е подадена в рамките на преклузивния срок за оспорване, от процесуално легитимиран субект, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че при извършена проверка от органите на ОПП-СДВР било констатирано, че на 26.06.2025 г. около 12.40 ч. жалбоподателят управлявал лек автомобил „Ф. ТРАНСПОРТЕР” с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „МЕИК 98“ ООД, в [населено място], [улица], с посока на

движение от [улица]към [улица], като срещу 10 до фирма „Е. Т.“ при маневри десен завой от друга пътна лента не пропуска ППС, преминаващи отдясно, и реализира ПТП с попътно движещия се от дясната му страна лек автомобил „Тойота А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , който отскача напред и се удря в спрелия пред него товарен автомобил „Рено Мастер“ с рег. [рег.номер на МПС] . Във връзка с горното е съставен АУАН и е издадено процесното наказателно постановление.
С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат, съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона и че съдържат всички изискуеми реквизити, като при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения.
Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.
При постановяването му не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Противно на изложеното от касатора, съдът обективно, пълно и всестранно е изследвал фактите по делото, за което е събрал в пълен обем относимите по делото доказателства, които правилно е анализирал. Настоящата съдебна инстанция споделя извода на състава на СРС, че оспореното НП е издадено при изяснена фактическа обстановка и доказано авторство на деянието, което обосновава и наложеното с него на жалбоподателя административно наказание.
В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Административнонаказателното производство е проведено законосъобразно, при съобразяване с изискванията на ЗАНН. Описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена, нарушената материалноправна норма е посочена точно, нарушението е словесно правилно индивидуализирано и отговаря на установената фактическата обстановка, както в АУАН, така и в наказателното постановление. АУАН и наказателното постановление съдържат всички задължителни реквизити. Фактическото описание на нарушението отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В тях ясно и точно са конкретизирани обстоятелствата, относими към всички признаци от обективната страна на санкционния състав на чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП.
В разпоредбата на чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП е посочено, че се наказва с глоба в размер 200 лв., не спазва правилата за предимство, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят като водач на МПС е реализирал ПТП с попътно движещия се от дясната му страна лек автомобил „Тойота А.“ с рег. [рег.номер на МПС] последният отскочил напред и се ударил в спрелия пред него товарен автомобил „Рено Мастер“ с рег. [рег.номер на МПС] . В случая в АУН и НП ясно е посочено, че жалбоподателят е предприел маневра завой надясно, като за водача е било задължително спазването на правилото по чл.35, ал.2 от ЗДвП - да пропусне автомобилите, движещи се от дясната му страна. Касаторът е осъществил деянието описано в АУАН и НП от обективна страна, като е извършил именно горепосочената маневра, поради която е реализирал процесното ПТП. От субективна страна деянието е извършено виновно, като отношението на нарушителя към деянието и обществено-опасните му последици се обективира в конкретното му поведение.
Неоснователно е оплакването на И., че въззивния съд е формирал бланкетни правни изводи, които не кореспондират с обективната истина и събрания по делото

доказателствен материал. Съставът на СРС е предоставил достатъчно подробна и релевантна аргументация по своите правни заключения, като разкриването на обективната истина по казуса е гарантирано от всички събрани по делото доказателства, които достатъчно подробно и обстойно разкриват относимите към казуса факти. В НП се съдържа подробно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, които напълно съответстват с констатациите в съставения на лицето АУАН.

Съдът намира, че санкционната норма /в действащата ѝ редакция към момента на извършването на нарушението/ е приложена правилно, наложената санкция е във фиксиран размер, поради което на административнонаказващия орган не е предоставено правото да преценява размера. По делото не са налице обстоятелства, които да обосноват приложимостта на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед горните съображения, оплакванията в касационната жалба са неоснователни. Наказателното постановление е законосъобразно. Решението на СРС е правилно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 66,47 евро за касационната инстанция.

Водим от горноо и на основание чл. 221, ал. 2, пр. първо от АПК Административен съд София - град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1971 / 04.06.2026 г., постановено по АНД № 15399/ 2025 г. по описа на Софийския районен съд, 22 състав.

ОСЪЖДА Г. Ц. И., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.